

מסורת הש"ס

(6) נעלם יט: שנת עני.
 (7) נחמה טז: (ומתחילי:
 מיתק די: היריות יכ: טעם
 רמשה מ'יפא.) (8) וקרא
 זמל.) (9) ודחיה ז: מ'ז.)
 (10) ג'ל נזמן וע' מ'רש.)
 (11) ור'א אכלה.) (12) צ'ל
 מ'נוה.) (13) ור'י מוסמך:
 טפס'ס יקום: ד'ה דלמ'
 וחס'פ'ס יקום: ד'ה דלמ'
 אכלה ומו'ן: מ'ר כ'נ: ד'ה
 טפס'ן.

הגהות הב"ה

(6) במשנה נתן הכסף
 לאיש משמר ומת. י"ב
 פירוש מה קודם להקריב
 הקרן: (א) ר"ש ד"ה
 טעם לכל ספק שאלה דרכין
 דרבי מקריב אונן משוי
 נמי שליה ה'ס'ד ואחרי
 מ"ה ועבודתה ועושה
 לאנשי משמר הדין
 אינו ראוי לחלוק הלכך
 שליה נמי לא מצי
 משוי ה'ס'ד ואחרי מ"ה
 מקריב אונן דמתי:
 (7) ד"ה הלשם וכו' וקיימ'
 לן. י"ב ע"י ט"ף דף ז'
 (8) חוב' ד"ה אכלה וכו'
 משוי לה ר"ש לקוש'
 בחולין וקאמר האוכל:
 (9) בא"ד חז' דמתי בי
 ישרים דרבי ח' דיקוס
 ילו:

גילוי הש"ס

בב' אשר ברא. טען זו
 נכ"מ דף קט ע"ב גופ'
 ח"ר מ'מ'נ' וכו' ונכ'ס'
 מחוב'ת'ט'ט' כח'נ' כס'
 ה'ח'ט'ט' טע'מ'ט'ט'ט'
 דכ' קאמר גופ'ט'ט'ט'
 דכ'י מ'מר'ט'ט'ט'
 ודכ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'

הגהות הגר"א

[א] חוב' ד"ה נעלם וכו'
 עד ספד' מוסר כד'ס'
 עולה למתן וטע'ן כ'ס'
 דלה'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'

הגהות מהר"ב

[א] חוב' ד"ה א' א' וכו'
 כדמ' ומה'ה' וכל'ט'ט'
 מח'ר' ע'ין טע'ה מקול'ת'
 דר'י'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'

הגול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קי.

**עין משפט
 גר מצוה**

ואם היה זקן ואין להאמין
 נוסף. להקריב: לכל כפן שירצה.
 נמני לשייה שלח: ועבודתה ועושה
 לאכילה לא משוי שלח לאכילה:
 אכילה נסה: שפסו קנה נה:
 ור'א וזקן וזקן להאמין נוסף:
 נוסף: להקריב: לכל כפן שירצה.
 נמני לשייה שלח: ועבודתה ועושה
 לאכילה לא משוי שלח לאכילה:
 אכילה נסה: שפסו קנה נה:

ואם היה זקן או חולה נותנה לכל כהן שירצה
 ועבודתה ועושה לאנשי משמר האי זקן או
 חולה היכי דמי אי דמצי עביד עבודה
 עבודתה ועושה נמי יהוי ידידיה ואי דלא
 מצי עביד עבודה שליה היכי משוי אומר
 רב פפא אשיכול לעשות על ידי הרחק
 עבודה דכי עביד ליה ע"י הרחק עבודה
 היא ומשוי שליה אכילה דרבי אביל על ידי
 הרחק אכילה נסה היא יואכילה נסה לאו
 כלום הוא משום הכי עבודתה ועושה לאנשי
 משמר אומר רב ששת יאם היה כהן טמא
 בקרבן צבור נותנה לכל מי שירצה ועבודתה
 ועושה לאנשי משמר היכי דמי אי דליכא
 טהורים ממיאם מי מצו עבדי ואי דליכא
 טהורים עבודתה ועושה לאנשי משמר הא
 טמאים ניהו ולא מצו אכלי אומר רבא יאימא
 לבעלי מומין טהורין שבאותו משמר אומר
 רב אשי יאם היה כהן גדול אונן נותנה לכל
 כהן שירצה ועבודתה ועושה לאנשי משמר
 מאי קמ"ל תנינא יכהן גדול מקריב אונן
 ואינו אוכל יואינו חולק לאכול לערב ס"ד
 אמינא כו' חס רחמנא עליה דכהן גדול
 לקרובי הוא אבל לשוויי שליה לא מצי
 משוי קמ"ל: מלתני' הגול את הגר ונשבע
 לו ומת הרי זה משלם קרן וחומש לכהנים
 ואשם למזבח שנאמר יואם אין איש גואל
 להשיב האשם אליו האשם המושב לה'
 לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו
 עליו יהיה מעלה את הבהמה ואת האשם ומת
 הכסף יתן לבניו והאשם ירעה עד שישתאב
 ויכפר ויפלו דמיו לגרבה (1) ינתן הכסף לאנשי
 משמר ומת אין הוירשין יכולין להוציא
 מידם שנאמר יואיש אשר יתן לכהן לו יהיה
 ינתן הכסף ליהויריב ואשם לידיעה יצא אשם
 ליהויריב וכסף לידיעה אם קיים האשם
 יקריבוהו בני ידעיה ואם לא יחזיר ויביא

רבי עבד ע"י הרחק עבודה היא. דלא
 נמני אלא דנתנו חכמים שיעור עד שירתם
 נזהל שזמון (1) מדרש
 (2) ר' יוחנן ד' כד':
 לקיס דאמר בהמו'ן (יבמות ד' ג. וס"ט)
 האוכל אכילה נסה כיום
 הכפורים פטור מלא (ועטנו וא"ת
 דכפרת מי שאמר הריני נזיר ושמע
 (מז' דף כ"ג. וס"ט) גבי הא דלמך
 רבה בר רב מנה אמר ר' יוחנן מאי
 דכתיב (ס) לדיקס ילכו כס ופושעים
 ישלכו כס משל לשני בני אדם שאלו
 פסוקים אחד אכלו לשם מזוה ואחד
 אכלו לשם אכילה נסה זה שאלו
 לשם אכילה נסה ופושעים ישלכו כס
 א"ל ריש לקיש רשע קרית ליה נהי
 דלא עביד מזוה מן המובחר מזוה
 מיהא עביד משמע דלא ידי חובה
 וי"ל דהתם לא קאמר דלא אלא דלא
 מיקרי רשע ועוד דהתם לא מיירי
 באלו אכילה נסה מתם אלא כלומר
 שאין אוכלו לשם פסק אלא כדי
 להיות שבע מדע דלא קאמר אכילה
 נסה אלא לשם אכילה נסה ועי"ל
 דשמי אכילות גסות הניס: **א' דאיכא**
 טהורין טפאין מי טעז עבדי. לרז
 שעת פריך דשמעי' ליה לרז שעת
 דאמר כס"ק דיומא (דף ו') טומאה
 דמיה נזכור ואי איכא טמאים
 וטהורין לא מצי עבדי טמאים ויאל'ט'
 דפלגי התם ואמר דטומאה הותרה
 נזכור ואחי איכא טמאים וטהורים
 מצי עבדי טמאים:

[א] **לבעלי** מומין טהורין. מימה
 ועושה אמאי הויל לבעלי
 מומין: **תנינא** כ"ג מקריב
 אונן. מימה אמאי לא פריך נמי
 לרז שעת מנינא טמא מותר
 נקרן לנירז:
למאי ג"ט לאפוקי ממתניתין.
 מימה אמאי לא קאמר
 לאפוקי מדכח' דקאמר לעיל:
או אינו א"א המושב זה כפ".
 מימה היכי מ"ל זה כפל והלא אין
 מחייב כהן אלא בהדלתא (א) דמתי:
 והתורה וכפל לא מחייב בהדלתא:
 א

קמא א מ"י ס'ד מה'
 ט'ל המקד'ס ה'
 קמא ב מ"י ס'ד מה'
 מעשה קרית
 הלכה י'
 קמא ג ד' מ"י ס'ד מה'
 ג' מהלכות מ'
 המקד'ס הלכה ע ועי'ן
 השמטת וכו'י'ת:
 קמא ד מ"י ס'ד מה' י'
 סמך עשין קטב:
 קמא ו מ"י ס'ד מהלכות
 יג'לח המקד'ס הלכה
 ו' וסמך ד מהלכות מ'
 המקד'ס הלכה י'
 קמא ז ד' מ"י ס'ד מה'
 יג'לח המקד'ס הלכה
 ז:
 קמא ח מ"י ס'ד מה'
 ניהלה הלכה ד':
 קמא ט מ"י ס'ד מה'
 קמ"ד ט' מ"י ס'ד מהלכה
 יא:
 קמא י מ"י ס'ד מה'
 יג'לח המקד'ס הלכה
 יג':
 קמא יא מ"י ס'ד מה'
 מ"י ס'ד מה'
 קמא יב מ"י ס'ד מה'
 מ"י ס'ד מה'
 קמא יג מ"י ס'ד מה'
 מ"י ס'ד מה':

תורה אור השלם
 1. ואם אין לאיש גואל
 לקריב וקאמר אלו
 האשם המושב לו לכהן
 מלבד איל הכפורים אשר
 יכפר בו עילוי:
 במדבר ה'
 2. ואיש את קרשיו לו
 יהיו איש אשר יתן לכהן
 לו ודעה:
 במדבר ה'
 3. והעוד את האשם
 אשר עשו והשיב את
 אשםו כראשו והשיבו
 יסף עליו ויתן לאשר
 אשםו לה:
 במדבר ה' ז

מוסף רש"י

כהן גדול מקריב אונן.
 דכתיבה שרייה דמתי
 לאינו ולאנו לא יעשה וכן
 המקד'ס לא יאל ולא מלל
 ונ' ודכס'ן ל' כסמית'
 קדש'ס (בוח'ס סו.) מת
 אלו זמנו, שאינו נזיר
 ללח' מקד'סו מלל ויסל
 להיות עומד ומקריב, כי לא
 מילל עבודתו כק', ומיה
 ילמע' הא כהן קדיש'ט'ט'
 לא מילל ייומא י' וכו'י'ט'
 ובח'ס טס.) ואינו חולק
 לאכול לערב. כספ'ס'
 מליעט'נו (נחמ'ס טס) אלא
 הותרה כהן אלא ענוה,
 וקדש'ס אכור'ס לאמן, קל
 ומומר מתשער קל
 שאלמה מורה לא אכלמי
 כאלמי ממ'ו ייומא י'.)
 כשרואו אומר מלבד
 איל הכפורים, זה איל
 אשם שמטה על טעומת
 שקר שנסעט (ושור'כו טה.)

עוד שאלה הביא אשמו עד
 שלא הביא גוילו לא יצא נתן את הקרן ולא נתן את החומש אין החומש
 מעכב: **גמ'** ת"ר אשם זה קרן המושב זה חומש או אינו אלא אשם זה
 איל ולמאי נפקא מינה לאפוקי מדרבא דאמר רבא גול הגר שהחזירו כלילה
 לא יצא החזירו חצאין לא יצא מ"ט אשם קרייה רחמנא כשהוא אומר מלבד
 איל הכפורים הוי אומר אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה
 חומש או אינו אלא אשם זה חומש למאי נפקא מינה לאפוקי ממתניתין
 דתנן נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש אין החומש מעכב אדרבה
 חומש מעכב כשהוא אומר והשיב את אשמו כשהוא אומר מלבד
 אשם זה קרן תניא אידך אשם זה קרן המושב זה חומש ובגול הגר הכתוב
 מדבר או אינו אלא המושב זה כפל ובגניבת הגר הכתוב מדבר כשהוא
 אומר והשיב את אשמו כשהוא אומר והשיבו הרי המושב מעכב כראש
 הכתוב מדבר גופא אומר רבא גול הגר שהחזירו כלילה לא יצא החזירוהו
 חצאין לא יצא מאי טעמא אשם קרייה רחמנא ואמר רבא גול הגר שאין בו
 שוה פרוטה לכל כהן וכהן לא יצא ידי חובתו מ"ט דכתיב האשם המושב
 עד שיהא השבה לכל כהן וכהן בעי רבא אין בו למשמרת יהויריב ויש בו
 למשמרת
 אשם זה קרן הוא: או אינו אלא אשם זה חומש. ומשם זה קרן וי"מ לאפוקי ממתניתין דתן לן החומש מעכב
 נימא אדרבה חומש מעכב דאשם קרייה רחמנא לשון קרבן כשהוא אומר כו': משפס'ס כראש. קרן לנדו שהוא ראש: לכל כהן וספן.
 שמשמר ומוסף משלו עד להשלים: אין בו. שוה פרוטה לכל משמר יהויריב ויש בו שוה פרוטה לכל משמר ידעיה שכן מועטין מהו: